

vilde paa Fattigvæsenets Beføstning. Vil man fuldstændiggjøre Forslaget saaledes, som det har været den ærede Ordførers Mening, at der kan erhverves nogen mere Sikkerhed for at enkelte Communer ikke skulde blive saa bepakfede med Huusvilde og med Bolliger til disse, at man maa søge at faae Vedkommende henflyttet til et andet Sted, saa siger jeg: ja dersom Forslaget kan saaledes ændres, at dette kan skee, da er det vistnok min Ansuelse, at det var særdeles gavnligt, saa at, hvor Beboelsesleilighederne ere blevne altfor meget overfyldte, og enkelte Sogne altfor bepakfede med Arbeidsfamilier, som ikke selv kunne skaffe sig Huuslye, disse da kunde flytte hen til andre Sogne, hvor der er mere Trang til deres Arbeide, hvor de kunde ernære sig meget bedre. Men hertil hører altsaa, at man maa forbedre Forslaget derhen, at det kommer til at gaae videre end Udkaftet gjør, nemlig at vedkommende Commune faaer den Forpligtelse at skaffe Familierne saaledes forflyttede til Sogne, hvor de bedre kunne ernære sig, naar de ikke ere istand til selv at besørge deres Forflyttelse. Jeg mener altsaa, at, naar der fordres den Forsikkring med Beviislighed fra Vedkommende, at de have gjort, hvad der stod i deres Magt, for selv at skaffe sig Bollig andensteds, men at dette dog ikke har været dem muligt, saa sættes derved en Garantie imod, at de ikke kunde komme uden videre og sige: staf mig det og det, uden at de først have gjort, hvad der fra deres egen Side bør gøres. Sætte vi denne Bestemmelse til i Lovforslaget, da er det en Fuldstændiggjørelse, som jeg finder gavnlig; thi vedkommende Sogneforstanderskab finder da Vidnesbyrd for, at der er gjort af den, som melder sig, hvad der bør og kan gøres, ikke alene i nærværende Commune, men ogsaa i mange andre, hvor han har forhørt sig om Huusleilighed, og gjort sig Umage for at finde samme. Paa denne Maade kan Forslaget forbedres ved et Ændringsforslag, og naar det er skeet, da er der ikke mindste Grund til Frygt, for at Nogen skulde finde paa at gjøre sig selv saa umyndig og saa ussel som den maa være, der saaledes maa søge denne Tilflugt; men da er der netop Trang til, at Sogneforstanderskaberne komme itide til Hjælp og komme

itide til at skaffe dem Bollig, som saaledes søge derom, hvis de ikke ellers ville skaffe Sognet den tidobbelte Byrde paa Halsen.

Æscherning: Jeg havde jo nok forudseet, da dette Forslag blev bragt til Forhandling igaar, at det vilde møde Modstand fra forskellige Sider, og at man ikke var saa aldeles tilbøielig til at gaae ind paa det, men jeg havde dog ikke troet, at denne Modstand skulde være gaaen saavidt, som den er gaaen, jeg havde ikke troet, at der laa Saameget og noget saa Betænkeligt skjult bag dette Forslag. Jeg skylder først den ærede Indenrigsminister Anerkendelse af, at han igaar saa fuldstændig er bleven ved den samme Betragtning af Forslaget, som han har været fra Begyndelsen; han har fra den første Begyndelse sagt: jeg troer, at man igennem de administrative Midler og ved de Love, som havees. — egentlig sagde han dengang, da dette Forslag først var paa Bane, ved Hjælp af den Lov, som ligger for, og de Forandringer, der ere forudsatte ved den — vil være istand til at kunne afhjælpe den Trang, hvis Tilstedeværelse i en væsentlig Grad han erkjendte; men ved Siden af det nægtede han ikke, at det maaskee kunde være gavnligt, eller idetmindste ikke skadeligt, om Administrationen blev støttet ved kraftige Midler — saaledes udtalte han sig dengang, og saaledes udtalte han sig igaar. Det er mig altid kjærkomment at see, at Folk blive saa faststaaende ved deres Ansuelser, thi det beviser, at Overbeviisningen har været velbegrunderet og dyb. Ganste det samme kan jeg ikke sige om alle Andre her i Salen. Ifjor, da vi behandlede Pensionloven, blev det sagt, blandt Andre af mig, ved at behandle Enkepensionen: men skulle vi ikke blive staaende ved det, som der er, at vi, forinden der tilkjendes en Enkepension, undersøge, om der er virkelig Trang, om ikke vedkommende Enke maaskee meget vel kan overkomme sine Børns Opdragelse, skulle vi ikke blive staaende ved det, er det ikke betænkeligt at indføre et nyt Princip her? — thi det var et nyt Princip, man dengang indførte, at give Enken Pensionberettigelse, uanset, hvilken Formuestilstand hun befinder sig i. Dertil svarede man: Nej, det skulle vi ikke gjøre, vi skulle lade In-